

Vedtagelse, som er sket med Hensyn til selve Lovforslaget, ogsaa dets § 11, i det andet Ting, ja, saa er § 11, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) meget rigtigt bemærkede, en Løfteparagraf, men en Løfteparagraf, som det staar til Rigsdagen at føre ud i Livet paa en saadan Maade, at Befolkningen kan have Gavn og Nytte deraf.

Naar det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt saa talte om, at der tidligere var fremkommet Trusler, men at saadanne Trusler ikke var fremkommet i Dag, maa jeg sige, at det er jo, som man opfatter det. Jeg har opfattet de Udtalelser, som blev fremsat, da vi sidst behandlede dette Lovforslag, ikke som Trusler, men som Advarsler Mænd og Mænd imellem eller Mennesker og Mennesker imellem. Og de er — derom føler jeg mig i høj Grad overbevist — berettigede, der er ingen, som følger Begivenhederne ude i Verden, som ikke er enig med mig i den Udtalelse, jeg nys kom med, at det er nødvendigt, at man er lydhør for, hvad der foregaar derude. Der er ingen af os, ej heller blandt Socialdemokraterne, der mener, at det vilde være formaalstjenligt og til Gavn for Befolkningen som Helhed eller for den arbejdende Befolkning i Særdeleshed, hvis det hele blev et Kaos herhjemme. Det er vi absolut ikke Venner af; og naar man fra andre Sider har sagt, at det er maaske, fordi det saa vil gaa ud over Førerne selv, vil jeg dertil svare, at De kan være vis paa, at det er ikke det, vi tænker paa, men vi tænker paa det Arbejde, som vi i mange Aar har været med til at udrette for Arbejderklassen, vi tænker paa de gode og dygtige faglige Organisationer og Korporationer, der er rejste, vi ved, hvor meget Arbejde det har kostet, og vi ved, at naar denne Tid er forbi, og Kaos skal redes ud, vil de atter komme til at lægge Ryg til til det samme Arbejde. Derfor advarer jeg imod at vende det døve Øre til de Røster, som lyder ude fra Verden, man bør tage Varsel af dem og søge ogsaa herhjemme at lempe Forholdene paa en saadan Maade, at det kan være til Gavn for den arbejdende, den forbrugende, mindre bemidlede Del af Befolkningen.

Asger Karstensen: En Udtalelse af den højtærede Indenrigsminister og en Udtalelse af det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Hauge) og endelig en Udtalelse af den ærede sidste Taler foranlediger mig til at gøre et Par Bemærkninger.

Naar den ærede Indenrigsminister

mente, at vi havde lært noget af den forløbne Periode, og han altsaa haabede, at Ministeriet ikke var alene derom, vil jeg dertil bemærke, at vi vistnok i Grunden kun har lært en endnu inderligere Forstaaelse af den taktiske Passion, som bemejstrer sig Indenrigsministeren i alle højtidelige Øjeblikke. Vi har lært at se ham stadig i Bevægelse, stadig rig paa Indfald, og vi har set, hvorledes han har kunnet trække Tiden ud og derved spille megen kostbar Tid for dem, som interesserer sig for Realpolitik. I den Henseende har vi lært ikke saa ganske lidt i den Periode, der er gaaet, og jeg tror som en flittig Læser af den socialdemokratiske Presse at turde sige, at ogsaa Socialdemokraterne i den Henseende har lært adskilligt i disse 14 Dage, idet de jo ganske tydeligt for alle ingeniunde har givet nogen Begejstring til Kende for disse forskellige indenrigsministerielle Manøvrer.

Det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds mente at kunne spore en Forskel i den Maade, hvorpaa det Parti, jeg tilhører, tager paa Sagen nu, og den Maade, hvorpaa det har taget paa Sagen tidligere. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der ikke er den fjerneste Forskel i saa Henseende, ikke den fjerneste, og den Beskæftigelse, det ærede Medlem kom ind paa i Retning af en Undersøgelse af Motiverne hertil o. s. v., kunde man have sparet sig. Det, som gør en Forskel mellem Situationen i Dag og Situationen sidst, da vi forhandlede, er den betydelige Forandring, der er foregaaet i Ministeriets Stilling i denne Sag, som vi alle kanse. Siden vi forhandlede sidst, er der sket dette, at Ministeriet ganske har endevendt sin egen Politik, saaledes at det, som Ministeriet sidst har erklæret for umuligt, bygger Ministeriet nu paa. En Række Citater vil godtgøre, hvorledes Ministeriet har vendt sin Politik fra først at sige: Statslaanet vedtaget, saa kan vi forhandle om Loven af 7. August! til at sige: Vi forhandler om Loven af 7. August, saa kommer Statslaanet bagefter!, fra Ministeriets Vægning ved at gaa ind paa at tidsbegrænse Loven af 7. August i første Omgang til Ministeriets Erkendelse af, at den kan tidsbegrænses, og Ministeriets eget Forslag om at tidsbegrænse den. Ministeriet har altsaa paa de væsentlige, de afgørende Punkter ganske forandret sin Politik; at man saa overfor Ministeriet indtager en ændret Stilling, naar det bøjer sig for Oppositionen og tager Forholdene saaledes, som Oppositionen har opstillet dem, det